

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Σχόλια (Aṭṭhakathā)

Ο Κανόνας των Ομιλιών - Σχόλια (Sutta Piṭaka -
Aṭṭhakathā)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών - Σχόλια (1. Dīgha
Nikāya - Aṭṭhakathā)

3. Σχόλια για το κεφάλαιο για τον Πάτχικα
(3. Pāthikavaggaṭṭhakathā)

8. Σχόλια για την ομιλία στον Σινγκάλα (8. Siṅgālasuttavaṇṇanā)

[DN 31, PTS 3.180-3.193]

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών - Σχόλια

3. Σχόλια για το κεφάλαιο για τον Πάτχικα

8. Siṅgālasuttavaṇṇanā

Nidānavāṇṇanā

242. Evaṃ me sutanti siṅgālasuttaṃ. Tatrāyamanuttānapadavaṇṇanā - veḷuvane kalandakanivāpeti veḷuvananti tassa uyyānassa nāmaṃ. Taṃ kira veḷūhi parikkhittaṃ ahosi aṭṭhārasahatthena ca pākārena gopuraṭṭālakayuttaṃ nīlobhāsaṃ manoramaṃ, tena veḷuvananti vuccati. Kalandakānañcettha nivāpaṃ adaṃsu, tena kalandakanivāpoti vuccati.

Pubbe kira aññataro rājā tattha uyyānakīḷanattaṃ āgato surāmadena matto divā niddaṃ okkami. Parijanopissa “sutto rājā”ti pupphaphalādīhi palobhiyamāno ito cito ca pakkāmi. Atha surāgandhena aññatarasmā susirarukkā kaṇhasappo nikkhamitvā rañño abhimukho āgacchati, taṃ disvā rukkhadevatā “rañño jīvitaṃ dammī”ti kālakavesena āgantvā kaṇṇamūle saddamakāsi. Rājā paṭibujjhi. Kaṇhasappo nivatto. So taṃ disvā “imāya kālakāya mama jīvitaṃ dinna”nti kālākānaṃ tattha nivāpaṃ paṭṭhapesi, abhayaghosañca ghosāpesi. Tasmā taṃ tato pabhuti “kalandakanivāpo”ti saṅkhyāṃ gataṃ. Kalandakāti hi kālākānaṃ etaṃ nāmaṃ.

Tena kho pana samayenāti yasmiṃ samaye bhagavā rājagahaṃ gocaragāmaṃ katvā veḷuvane kalandakanivāpe viharati, tena samayena. Siṅgālako gahapatiputtoti siṅgālakoti tassa nāmaṃ. Gahapatiputtoti gahapatissa putto gahapatiputto. Tassa kira pitā gahapatimahāsālo, nidahitvā ṭhapitā cassa gehe cattālisa dhanakoṭṭiyo atthi. So bhagavati niṭṭhaṅgato upāsako sotāpanno, bhariyāpissa sotāpannāyeva. Putto panassa assaddho appasanno. Atha naṃ mātāpitāro abhikkhaṇaṃ evaṃ ovadanti - “tāta satthāraṃ upasaṅkama, dhammasenāpatiṃ mahāmoggallānaṃ mahākassapaṃ asītimahāsāvake upasaṅkamā”ti. So evamāha - “natthi mama tumhākaṃ samaṇānaṃ upasaṅkamanakiccaṃ, samaṇānaṃ santikaṃ gantvā vanditabbaṃ hoti, onamitvā vandantassa piṭṭhi rujjati, jāṇukāni kharāni honti, bhūmiyaṃ nisīditabbaṃ hoti, tattha nisinnassa vatthāni kilissanti jīranti, samīpe nisinnakālato paṭṭhāya kathāsallāpo hoti, tasmīṃ sati vissāso uppajjati, tato nimantetvā cīvarapiṇḍapātādīni dātabbāni honti. Evaṃ sante attho parihāyati, natthi mayhaṃ tumhākaṃ samaṇānaṃ upasaṅkamanakicca”nti. Iti naṃ yāvajīvaṃ ovadantāpi mātāpitāro sāsane upanetuṃ nāsakkhiṃsu.

Athassa pitā maraṇamañce nipanno “mama puttassa ovādaṃ dātuṃ vaṭṭatī”ti cintetvā puna cintesi - “disā tāta namassāhī”ti evamassa ovādaṃ dassāmi, so atthaṃ ajānanto disā namassissati, atha naṃ satthā vā sāvaka vā passitvā “kiṃ karosī”ti pucchissanti. Tato “mayhaṃ pitā disā namassanaṃ karohīti maṃ ovadī”ti vakkhati. Athassa te “na tuyhaṃ pitā etā disā namassāpeti, imā pana disā namassāpetī”ti dhammaṃ desessanti. So buddhasāsane guṇaṃ ñatvā “puñṇakammaṃ karissatī”ti. Atha naṃ āmantāpetvā “tāta, pātova uṭṭhāya cha disā

namasseyyāsi”ti āha. Maraṇamañce nipannassa kathā nāma yāvajīvaṃ anussaraṇīyā hoti. Tasmā so gahapatiputto taṃ pituvacanaṃ anussaranto tathā akāsi. Tasmā “kālasseva uṭṭhāya rājagahā nikkhamitvā”tiādi vuttaṃ.

243. Puthudisāti bahudisā. Idāni tā dassento puratthimaṃ disantiādimāha. Pāvisīti na tāva pavittṭho, pavisissāmīti nikkhantattā pana antarāmagge vattamānopi evaṃ vuccati. Addasā kho bhagavāti na idāneva addasa, paccūsasamayepi buddhacakkhunā lokaṃ volokento etaṃ disā namassamānaṃ disvā “ajja ahaṃ siṅgālassa gahapatiputtassa gihivinayaṃ siṅgālasuttantaṃ kathessāmi, mahājanassa sā kathā saphalā bhavissati, gantabbaṃ mayā etthā”ti. Tasmā pātova nikkhamitvā rājagahaṃ piṇḍāya pāvisi, pavisanto ca naṃ tatheva addasa. Tena vuttaṃ - “addasā kho bhagavā”ti. Etadavocāti so kira avidūre tṭhitampi satthāraṃ na passati, disāyeva namassati. Athaṃ naṃ bhagavā sūriyarasmiṃsamphassena vikkhamānaṃ mahāpadumaṃ viya mukhaṃ vivaritvā “kiṃ nu kho tvaṃ, gahapatiputtā”tiādikaṃ etadavoca.

Chadisādivaṇṇanā

244. Yathā kathaṃ pana, bhanteti so kira taṃ bhagavato vacanaṃ sutvāva cintesi “yā kira mama pitarā cha disā namassitabbā”ti vuttā, na kira tā etā, aññā kira ariyasāvakena cha disā namassitabbā. Handāhaṃ ariyasāvakena namassitabbā disāyeva pucchitvā namassāmīti. So tā pucchanto yathā kathaṃ pana, bhantetiādimāha. Tattha yathāti nipātamattaṃ. Kathaṃ panāti idameva pucchāpadaṃ. Kammakilesāti tehi kammehi sattā kilissanti, tasmā kammakilesāti vuccanti. Tṭhānehīti kāraṇehi. Apāyamukhānīti vināsamukhāni. Soti so sotāpanno ariyasāvako. Cuddasa pāpakāpagatoti etehi cuddasahi pāpakehi lāmakehi apagato. Chaddisāpaṭicchādīti cha disā paṭicchādentoti. Ubholokavijayāyāti ubhinnaṃ idhalokaparalokānaṃ vijinanatthāya. Ayañceva loko āraddho hotīti evarūpassa hi idha loke pañca verāni na honti, tenassa ayañceva loko āraddho hoti paritosito ceva nipphādito ca. Paralokepi pañca verāni na honti, tenassa paro ca loko ārādhito hoti. Tasmā so kāyassa bhedaṃ parammaraṇā sugatiṃ saggāṃ lokaṃ upapajjati.

245. Iti bhagavā saṅkhepena mātikaṃ tṭhapetvā idāni tameva vitthārento katamassa cattāro kammakilesātiādimāha. Kammakilesoti kammañca taṃ kilesasampayuttattā kilesa cāti kammakilesa. Sakilesoyeva hi pāṇaṃ hanati, nikkilesa na hanati, tasmā pāṇātipāto “kammakilesa”ti vutto. Adinnādānādīsipi eseṃ nayo. Athāparanti aparampi etadatthaparidīpakameva gāthābandhaṃ avocāti attho.

Catuṭṭhānādivaṇṇanā

246. Pāpakammaṃ karotīti idaṃ bhagavā yasmā kāraṇe dassite akārako pākaṇo hoti, tasmā “pāpakammaṃ na karotī”ti mātikaṃ tṭhapetvāpi desanākusalatāya paṭhamataraṃ kāraṇaṃ dassento āha. Tattha chandāgatiṃ gacchantoti chandena pemena agatiṃ gacchanto akattabbaṃ karonto. Parapadesupi eseṃ nayo. Tattha yo “ayaṃ me mitto vā sambhatto vā sandiṭṭho vā ñātako vā lañjaṃ vā pana me deti”ti chandavasena assāmikaṃ sāmikaṃ karoti, ayaṃ chandāgatiṃ gacchanto pāpakammaṃ karoti nāma. Yo “ayaṃ me verī”ti pakativeravasena taṅkhaṇuppannakodhavasena vā sāmikaṃ assāmikaṃ karoti, ayaṃ dosāgatiṃ gacchanto pāpakammaṃ karoti nāma. Yo pana mandattā momūhattā yaṃ vā taṃ vā vatvā assāmikaṃ sāmikaṃ karoti, ayaṃ mohāgatiṃ gacchanto pāpakammaṃ karoti nāma. Yo pana “ayaṃ rājavallabho vā visamanissito vā anattampi me kareyyā”ti

bhīto assāmikaṃ sāmikaṃ karoti, ayaṃ bhayāgatiṃ gacchanto pāpakammaṃ karoti nāma. Yo pana yaṃkiñci bhājento “ayaṃ me sandiṭṭho vā sambhatto vā”ti pemavasena atirekaṃ deti, “ayaṃ me verī”ti dosavasena ūnakaṃ deti, momūhattā dinnādinnaṃ ajānamāno kassaci ūnaṃ kassaci adhikaṃ deti, “ayaṃ imasmiṃ adiyamāne mayhaṃ anattampi kareyyā”ti bhīto kassaci atirekaṃ deti, so catubbidhopi yathānukkamena chandāgatiādini gacchanto pāpakammaṃ karoti nāma.

Ariyasāvako pana jīvitakkhayaṃ pāpuṇantopi chandāgatiādini na gacchati. Tena vuttaṃ - “imehi catūhi ṭhānehi pāpakammaṃ na karotī”ti.

Nihīyati yaso tassāti tassa agatigāmino kittiyasopi parivārayasopi nihīyati parihāyati.

Chaapāyamukhādivaṇṇanā

247. Surāmerayamajjappamādaṭṭhānānuyogoti ettha surāti piṭṭhasurā pūvasurā odanasurā kiṇṇapakkhittā sambhārasaṃyuttāti pañca surā. Merayanti pupphāsavo phalāsavo madhvāsavo gulāsavo sambhārasaṃyuttoti pañca āsavā. Taṃ sabbampi madakaraṇavasena majjaṃ. Pamādaṭṭhānanti pamādakāraṇaṃ. Yāya cetanāya taṃ majjaṃ pivati, tassa etaṃ adhivacanaṃ. Anuyogoti tassa surāmerayamajjappamādaṭṭhānassa anuanuyogo punappunaṃ karaṇaṃ. Yasmā panetaṃ anuyuttassa uppannā ceva bhogā parihāyanti, anuppannā ca nuppajjanti, tasmā “bhogānaṃ apāyamukha”nti vuttaṃ. Vikālavisikhācariyānuyogoti avelāya visikhāsu cariyānuyuttatā.

Samajjābhicaraṇanti naccādidassanavasena samajjāgamaṇaṃ. Ālasyānuyogoti kāyālasīyatāya yuttappayuttatā.

Surāmerayassa chaādīnavādivaṇṇanā

248. Evaṃ channaṃ apāyamukhānaṃ mātikaṃ ṭhapetvā idāni tāni vibhajanto cha kho me, gahapatiputta ādīnavātiādīmāha. Tattha sandiṭṭhikāti sāmaṃ passitabbā, idhalokabhāvinī. Dhanajānīti dhanahāni. Kalahappavaḍḍhanīti vācākalahassa ceva hatthaparāmāsādikāyakalahassa ca vaḍḍhanī. Rogānaṃ āyatananti tesaṃ tesaṃ akkhirogādīnaṃ khettaṃ. Akittisañjanaṃti suraṃ pivitvā hi mātarampi paharanti pītarampi, aññaṃ bahumpi avattabbaṃ vadanti, akattabbaṃ karonti. Tena garahampi daṇḍampi hatthapādādichedampi pāpuṇanti, idhalokepi paralokepi akittiṃ pāpuṇanti, iti tesaṃ sā surā akittisañjanaṃti nāma hoti. Kopīnanidaṃsanīti guyhaṭṭhānañhi vivariyamānaṃ hiriṃ kopeti vināseti, tasmā “kopīna”nti vuccati, surāmadamattā ca taṃ taṃ aṅgaṃ vivaritvā vicaranti, tena nesaṃ sā surā kopīnassa nidaṃsanato “kopīnanidaṃsanī”ti vuccati. Paññāya dubbalikaraṇīti sāgatattherassa viya kammassakatapaññaṃ dubbalaṃ karoti, tasmā “paññāya dubbalikaraṇī”ti vuccati. Maggapaññaṃ pana dubbalaṃ kātuṃ na sakkoti. Adhigatamaggānañhi sā antomukhameva na pavisati. Chaṭṭhaṃ padanti chaṭṭhaṃ kāraṇaṃ.

249. Attāpissa agutto arakkhito hotīti avelāya caranto hi khāṇukaṇṭakādīnipi akkamati, ahināpi yakkhādīhipi samāgacchati, taṃ taṃ ṭhānaṃ gacchatīti ṇatvā verinopi naṃ nilīyitvā gaṇhanti vā hananti vā. Evaṃ attāpissa agutto hoti arakkhito. Puttadārāpi “amhākaṃ pitā amhākaṃ sāmī rattiṃ vicarati, kimaṅgaṃ pana maya”nti itissa puttadhītaropi bhariyāpi bahi patthanaṃ katvā rattiṃ carantā anayabyasanaṃ pāpuṇanti. Evaṃ puttadāropissa agutto arakkhito hoti. Sāpateyyanti tassa

puttadāraparijanassa rattim caraṇakabhāvaṃ ñatvā corā suññaṃ gehaṃ pavisitvā yaṃ icchanti, taṃ haranti. Evaṃ sāpateyyampissa aguttaṃ arakkhitaṃ hoti. Saṅkiyo ca hotīti aññehi katapāpakammesupi “iminā kataṃ bhavissatī”ti saṅkitabbo hoti. Yassa yassa gharadvārena yāti, tattha yaṃ aññena corakammaṃ paradārikakammaṃ vā kataṃ, taṃ “iminā kata”nti vutte abhūtaṃ asantampi tasmim rūhati patitthāti. Bahūnañca dukkhadhammānanti ettakaṃ dukkhaṃ, ettakaṃ domanassanti vattum na sakkā, aññasmim puggale asati sabbaṃ vikālacārimhi āharitabbaṃ hoti, iti so bahūnaṃ dukkhadhammānaṃ purakkhato puregāmī hoti.

250. Kva naccanti “kasmim thāne naṭanāṭakādinaccaṃ atthī”ti pucchitvā yasmim gāme vā nigame vā taṃ atthi, tattha gantabbaṃ hoti, tassa “sve naccadassanaṃ gamissāmī”ti ajja vatthagandhamālādīni paṭiyādentasseva sakaladivasampi kammacchedo hoti, naccadassanena ekāhampi dvīhampi tīhampi tattheva hoti, atha vuṭṭhisampattiyādīni labhitvāpi vappādikāle vappādīni akarontassa anuppannā bhogā nuppajjanti, tassa bahi gatabhāvaṃ ñatvā anārakkhe gehe corā yaṃ icchanti, taṃ karonti, tenassa uppannāpi bhogā vinassanti. Kva gītantiādīsipi eseve nayo. Tesam nānākaraṇaṃ brahmajāle vuttameva.

251. Jayaṃ veranti “jitaṃ mayā”ti parisamajjhe parassa sāṭakaṃ vā veṭhanaṃ vā gaṇhāti, so “parisamajjhe me avamānaṃ karosi, hotu, sikkhāpessāmi na”nti tattha veraṃ bandhati, evaṃ jinanto sayam veraṃ pasavati. Jinoti aññena jito samāno yaṃ tena tassa veṭhanaṃ vā sāṭako vā aññaṃ vā pana hiraññasuvaṇṇādivittaṃ gahitaṃ, taṃ anusocati “ahosi vata me, taṃ taṃ vata me natthī”ti tappaccayā socati. Evaṃ so jino vittaṃ anusocati. Sabhāgatassa vacanaṃ na rūhatīti vinicchayaṭṭhāne sakkhipuṭṭhassa sato vacanaṃ na rūhati, na patitthāti, “ayaṃ akkhasoṇḍo jūtakaro, mā tassa vacanaṃ gaṇhitthā”ti vattāro bhavanti. Mittāmaccānaṃ paribhūto hotīti tañhi mitāmaccā evaṃ vadanti - “samma, tvampi nāma kulaputto jūtakaro chinnabhinnako hutvā vicarasi, na te idaṃ jātigottānaṃ anurūpaṃ, ito paṭṭhāya mā evaṃ kareyyāsī”ti. So evaṃ vuttopi tesam vacanaṃ na karoti. Tato tena saddhim ekato na tiṭṭhanti na nisīdanti. Tassa kāraṇā sakkhipuṭṭhāpi na kathenti. Evaṃ mittāmaccānaṃ paribhūto hoti.

Āvāhavivāhakānanti āvāhakā nāma ye tassa gharato dārikaṃ gahetukāmā. Vivāhakā nāma ye tassa gehe dārikaṃ dātukāmā. Apatthito hotīti anicchito hoti. Nālaṃ dārabharaṇāyāti dārabharaṇāya na samattho. Etassa gehe dārikā dinnāpi etassa gehato āgatāpi amhehi eva positabbā bhavissatiyeva.

Pāpamittatāya chaādīnavādivaṇṇanā

252. Dhuttāti akkhadhuttā. Soṇḍāti itthisoṇḍā bhattasoṇḍā pūvasoṇḍā mūlakasoṇḍā. Pipāsāti pānasoṇḍā. Nekatikāti patirūpakena vañcanakā. Vañcanikāti sammukhāvañcanāhi vañcanikā. Sāhasikāti ekāgārikādisāhasikakammakārino. Tyāssa mittā hontīti te assa mittā honti. Aññehi sappurisehi saddhim na ramati gandhamālādīhi alaṅkaritvā varasayanaṃ āropitasūkaro gūthakūpamiva, te pāpamittēyeva upasaṅkamati. Tasmā diṭṭhe ceva dhamme samparāyañca bahuṃ anattaṃ nigacchati.

253. Atisītanti kammaṃ na karotīti manussehi kālasseva vuṭṭhāya “etha bho kammantaṃ gacchāmā”ti vutto “atisītaṃ tāva, aṭṭhīni bhijjanti viya, gacchatha tumhe pacchā jānissāmī”ti aggim tapanto nisīdati. Te gantvā kammaṃ karonti.

Itarassa kammaṃ parihāyati. Atiunhantiādīsupi eseṇa nayo.

Hoti pānasakhā nāmāti ekacco pānaṭṭhāne surāgeheyeṇa sahāyo hoti.

“Pannasakhā”tipi pāṭho, ayamevattho. Sammiyasammiyoti samma sammāti vadanto sammukheyeṇa sahāyo hoti, parammukhe verīsadiṣo otārameṇa gavesati. Atthesu jātesūti tathārūpesu kiccesu samuppannesu. Verappasavoti verabahulatā. Anattatāti anattakāritā. Sukadariyatāti suṭṭhu kadariyatā thaddhammacchariyabhāvo. Udakamiva iṇaṃ vigāhatīti pāsāṇo udakaṃ viya saṃsīdanto iṇaṃ vigāhati.

Rattinuṭṭhānadessināti rattim anuṭṭhānasīlena. Atisāyamidaṃ ahūti idaṃ atisāyaṃ jātanti ye evaṃ vatvā kammaṃ na karonti. Iti vissatṭhakammanteti evaṃ vatvā pariccattakammante. Atthā accenti māṇaveti evarūpe puggale atthā atikkamanti, tesu na tiṭṭhanti.

Tiṇā bhiyyoti tiṇatopi uttari. So sukhaṃ na vihāyatīti so puriso sukhaṃ na jahāti, sukhasamaṅgīyeṇa hoti. Iminā kathāmaggena imamatthaṃ dasseti “gihibhūtena satā ettakaṃ kammaṃ na kātappaṃ, karontassa vaḍḍhi nāma natthi. Idhaloke paraloke garahameṇa pāpuṇātī”ti.

Mittapatirūpakādivaṇṇanā

254. Idāni yo evaṃ karoto anatto uppajjati, aññāni vā pana yāni kānici bhayāni yekeci upaddavā yekeci upasaggā, sabbe te bālaṃ nissāya uppajjanti. Tasmā “evarūpā bālā na sevittabbā”ti bāle mittapatirūpake amitte dassetuṃ cattārome, gahapatiputta amittātiādīmāha. Tattha aññadatthuharoti sayaṃ tucchahatto āgantvā ekaṃsena yaṃkiñci haratiyeṇa. Vacīparamoti vacanaparamo vacanamatteneṇa dāyako kārako viya hoti. Anuppiyabhāṇīti anuppiyaṃ bhaṇāti. Apāyasahāyoti bhogānaṃ apāyesu sahāyo hoti.

255. Evaṃ cattāro amitte dassetvā puna tattha ekekaṃ catūhi kāraṇehi vibhajanto catūhi kho, gahapatiputtātiādīmāha. Tattha aññadatthuharo hotīti ekaṃsena hārakoyeṇa hoti. Sahāyassa geḥaṃ rittahatto āgantvā nivatthasāṭakādīnaṃ vaṇṇaṃ bhāsati, so “ativiya tvaṃ samma imassa vaṇṇaṃ bhāsasī”ti aññaṃ nivāsetvā taṃ deti. Appena bahumicchati yaṃkiñci appakaṃ datvā tassa santikā bahuṃ pattheti. Bhayassa kiccaṃ karotīti attano bhaye uppanne tassa dāso viya hutvā taṃ taṃ kiccaṃ karoti, ayaṃ sabbadā na karoti, bhaye uppanne karoti, na pemeṇāti amitto nāma jāto. Sevati atthakāraṇāti mittasanthavavasena na sevati, attano atthameṇa paccāsīanto sevati.

256. Atītena paṭisantharatīti sahāye āgate “hiyyo vā pare vā na āgatosi, amhākaṃ imasmiṃ vāre sassaṃ ativiya nipphannaṃ, bahūni sāliyavabījādīni ṭhapetvā maggaṃ olokentā nisīdimha, ajja pana sabbaṃ khīṇa”nti evaṃ atītena saṅgaṇhāti. Anāgatenāti “imasmiṃ vāre amhākaṃ sassaṃ manāpaṃ bhavissati, phalabhārabharitā sāliādayo, sassasaṅgahe kate tumhākaṃ saṅgaḥaṃ kātuṃ samatthā bhavissāmā”ti evaṃ anāgatenā saṅgaṇhāti. Niratthakenāti hatthikkhandhe vā assapiṭṭhe vā nisinno sahāyaṃ disvā “ehi, bho, idha nisīdā”ti vadati. Manāpaṃ sāṭakaṃ nivāsetvā “sahāyakassa vata me anucchaviko añño pana mayhaṃ natthī”ti vadati, evaṃ niratthakena saṅgaṇhāti nāma. Paccuppannesu kiccesu byasanaṃ dassetīti “sakaṇena me attho”ti vutte “cakkamassa bhinnaṃ, akkho chinno”tiādīni vadati.

257. Pāpakampissa anujānātīti pāṇātipātādīsu yaṃkiñci karomāti vutte “sādhū samma karomā”ti anujānāti. Kalyāṇepi eseṇa nayo. Sahāyo hotīti “asukatṭhāne suraṃ pivanti, ehi tattha gacchāmā”ti vutte sādhuṭi gacchati. Esa nayo sabbattha. Iti viññāyāti “mittapattirūpakā ete”ti evaṃ jānitvā.

Suhadamittādivaṇṇanā

260. Evaṃ na sevitabbe pāpamitte dassetvā idāni sevitabbe kalyāṇamitte dassento puna cattārome, gahapatiputtātīādimāha. Tattha suhadāti sundarahadayā.

261. Pamattaṃ rakkhatīti majjaṃ pivtvā gāmamajjhe vā gāmadvāre vā magge vā nipannaṃ disvā “evaṃnipannassa kocideva nivāsanapārūpanampi hareyyā”ti samīpe nisīditvā pabuddhakāle gahetvā gacchati. Pamattassa sāpateyyanti sahāyo bahigato vā hoti suraṃ pivtvā vā pamatto, gehaṃ anārakkhaṃ “kocideva yaṃkiñci hareyyā”ti gehaṃ pavisitvā tassa dhaṇaṃ rakkhati. Bhītaṃsāti kismiñcideva bhaye uppanne “mā bhāyi, mādisse sahāye tṭhite kiṃ bhāyasī”ti taṃ bhayaṃ haranto paṭisaraṇaṃ hoti. Taddiguṇaṃ bhoganti kiccakaraṇīye uppanne sahāyaṃ attano santikaṃ āgataṃ disvā vadati “kasmā āgatosī”ti? Rājakule kammaṃ atthīti. Kiṃ laddhuṃ vaṭṭatīti? Eko kahāpaṇoti. “Nagare kammaṃ nāma na ekakahāpaṇena nipphajjati, dve gaṇhāhī”ti evaṃ yattakaṃ vadati, tato diguṇaṃ deti.

262. Guyhamassa ācikkhatīti attano guyhaṃ nigūhituṃ yuttakathaṃ aññassa akathetvā tasseva ācikkhati. Guyhamassa parigūhatīti tena kathitaṃ guyhaṃ yathā añño na jānāti, evaṃ rakkhati. Āpadāsu na vijahatīti uppanne bhaye na pariccajati. Jīvitampissa atthāyāti attano jīvitampi tassa sahāyassa atthāya pariccattameva hoti, attano jīvitaṃ agaṇetvāpi tassa kammaṃ karotiyeva.

263. Pāpā nivāretīti amhesu passantesu passantesu tvaṃ evaṃ kātuṃ na labhasi, pañca verāni dasa akusalakammaṃ pathe mā karohīti nivāreti. Kalyāṇe nivesetīti kalyāṇakamme tīsu saraṇesu pañcasīlesu dasakusalakammaṃ patthesu vattassu, dānaṃ dehi puññaṃ karohi dhammaṃ suṇāhīti evaṃ kalyāṇe niyojati. Assutaṃ sāvetaṃ assutapubbaṃ sukhumāṃ nipuṇaṃ kāraṇaṃ sāvetaṃ. Saggassa magganti idaṃ kammaṃ katvā sagge nibbattantīti evaṃ saggassa maggaṃ ācikkhati.

264. Abhavenassa na nandatīti tassa abhavana avuḍḍhiyā puttadārassa vā pariājanassa vā tathārūpaṃ pārijuññaṃ disvā vā sutvā vā na nandatī, anattamaṇo hoti. Bhavenāti vuḍḍhiyā tathārūpassa sampattiṃ vā issariyappaṭilābhaṃ vā disvā vā sutvā vā nandatī, attamaṇo hoti. Avaṇṇaṃ bhaṇamānaṃ nivāretīti “asuko virūpo na pāsādiko dujjātiko dussīlo”ti vā vutte “evaṃ mā bhaṇi, rūpavā ca so pāsādiko ca sujāto ca sīlasampanno cā”tiādihi vacanehi paraṃ attano sahāyassa avaṇṇaṃ bhaṇamānaṃ nivāreti. Vaṇṇaṃ bhaṇamānaṃ pasamsatīti “asuko rūpavā pāsādiko sujāto sīlasampanno”ti vutte “aho suṭṭhu vadasi, subhāsitaṃ tayā, evameva, esa puriso rūpavā pāsādiko sujāto sīlasampanno”ti evaṃ attano sahāyakassa paraṃ vaṇṇaṃ bhaṇamānaṃ pasamsati.

265. Jalaṃ aggīva bhāsatiṃ rattiṃ pabbatamatthake jalamāno aggī viya virocati.

Bhoge saṃharamānassāti attānampi parampi apīletvā dhammena samena bhoge sampiṇḍentassa rāsīṃ karontassa. Bhamarasseva iriyatoti yathā bhamaro pupphānaṃ vaṇṇagandhaṃ apothayaṃ tuṇḍenapi pakkhehipi rasaṃ āharitvā anupubbena cakkappamāṇaṃ madhupaṭalaṃ karoti, evaṃ anupubbena mahantaṃ

bhogarāsiṃ karontassa. Bhogā sannicayaṃ yantīti tassa bhogā nicayaṃ gacchanti. Kathaṃ? Anupubbena upacikāhi saṃvaḍḍhiyamāno vammiko viya. Tenāha “vammikovupacīyati”ti. Yathā vammiko upaciyati, evaṃ nicayaṃ yantīti attho.

Samāhatvāti samāharitvā. Alamatthoti yuttasabhāvo samattho vā pariyattarūpo gharāvāsaṃ saṇṭhāpetuṃ.

Idāni yathā vā gharāvāso saṇṭhāpetabbo, tathā ovadanto catudhā vibhaje bhogetiādimāha. Tattha sa ve mittāni ganthatīti so evaṃ vibhajanto mittāni ganthati nāma abhejjamānāni ṭhapeti. Yassa hi bhogā santi, so eva mitte ṭhapetuṃ sakkoti, na itaro.

Ekena bhoge bhuñjeyyāti ekena koṭṭhāsenā bhoge bhuñjeyya. Dvīhi kammaṃ payojayeti dvīhi koṭṭhāsehi kasivāñijjādikammaṃ payojeyya. Catutthañca nidhāpeyyāti catutthaṃ koṭṭhāsaṃ nidhāpetvā ṭhapeyya. Āpadāsu bhavissatīti kulānañhi na sabbakālaṃ ekasadisāṃ vattati, kadāci rājādivasena āpadāpi uppajjanti, tasmā evaṃ āpadāsu uppannāsu bhavissatīti “ekaṃ koṭṭhāsaṃ nidhāpeyyā”ti āha. Imesu pana catūsu koṭṭhāsesu katarakoṭṭhāsaṃ gahetvā kusalaṃ kātābbanti? “Bhoge bhuñjeyyā”ti vuttakoṭṭhāsaṃ. Tato gaṇhitvā bhikkhūnampi kapaṇaddhikādīnampi dātabbaṃ, pesakāraṇhāpitādīnampi vetanaṃ dātabbaṃ.

Chaddisāpaṭicchādānakaṇḍavaṇṇanā

266. Iti bhagavā ettakena kathāmaggena evaṃ gahapatiputtassa ariyasāvako catūhi kāraṇehi akusalaṃ pahāya chahi kāraṇehi bhogānaṃ apāyamukhaṃ vajjetvā soḷasa mittāni sevanto gharāvāsaṃ saṇṭhāpetvā dārabharaṇaṃ karonto dhammikenā ājīvena jīvati, devamanussānañca antare aggikkhandho viya virocātīti vajjanīyadhammavajjanatthaṃ sevitabbadhammasevanatthañca ovādaṃ datvā idāni namassitabbā cha disā dassento kathañca gahapatiputtatīādimāha.

Tattha chaddisāpaṭicchādīti yathā chahi disāhi āgamanabhayaṃ na āgacchatī, khemaṃ hoti nibbhayaṃ evaṃ viharanto “chaddisāpaṭicchādī”ti vuccati. “Puratthimā disā mātāpitāro veditabbā”tiādīsu mātāpitāro pubbupakāritāya puratthimā disāti veditabbā. Ācariyā dakkhiṇeyyatāya dakkhiṇā disāti. Puttadārā piṭṭhito anubandhanavasena pacchimā disāti. Mittāmaccā yasmā so mittāmacce nissāya te te dukkhavisese uttarati, tasmā uttarā disāti. Dāsakammakarā pādamūle patiṭṭhānavasena heṭṭhimā disāti. Samaṇabrāhmaṇā guṇehi upari ṭhitabhāvena uparimā disāti veditabbā.

267. Bhato ne bharissāmīti ahaṃ mātāpitūhi thaṇṇaṃ pāyetvā hatthapāde vaḍḍhetvā mukhena siṅghānikaṃ apānetvā nahāpetvā maṇḍetvā bhato bharito jaggito, svāhaṃ ajja te mahallake pādadhovanāhāpanayāgubhattadānādīhi bharissāmi.

Kiccaṃ nesaṃ karissāmīti attano kammaṃ ṭhapetvā mātāpitūnaṃ rājakulādīsū uppannaṃ kiccaṃ gantvā karissāmi. Kulavaṃsaṃ saṇṭhāpessāmīti mātāpitūnaṃ santakaṃ khattavatthuhiraññasuvaṇṇādīṃ avināsetvā rakkhantopi kulavaṃsaṃ saṇṭhāpeti nāma. Mātāpitāro adhammikavaṃsato hāretvā dhammikavaṃse ṭhapentopi, kulavaṃsena āgatāni salākabhaddādīni anupacchinditvā pavattentopi kulavaṃsaṃ saṇṭhāpeti nāma. Idaṃ sandhāya vuttaṃ - “kulavaṃsaṃ saṇṭhāpessāmī”ti.

Dāyajjaṃ paṭipajjāmīti mātāpitaro attano ovāde avattamāne micchāpaṭipanne dārake vinicchayaṃ patvā aputte karonti, te dāyajjārahā na honti. Ovāde vattamāne pana kulasantakassa sāmike karonti, ahaṃ evaṃ vattissāmīti adhippāyena “dāyajjaṃ paṭipajjāmī”ti vuttaṃ.

Dakkhiṇaṃ anuppadassāmīti tesam pattidānaṃ katvā tatiyadivasato paṭṭhāya dānaṃ anuppadassāmi. Pāpā nivārentīti pāṇātipātādīnaṃ diṭṭhadhammikasamparāyikaṃ ādīnaṃ vatvā, “tāta, mā evarūpaṃ karī”ti nivārenti, katampi garahanti. Kalyāṇe nivesentīti anāthapiṇḍiko viya lañjaṃ datvāpi sīlasamādānādīsu nivesenti. Sippaṃ sikkhāpentīti attano ovāde ṭhitabhāvaṃ ñatvā vaṃsānugataṃ muddāgaṇanādisippaṃ sikkhāpenti. Patirūpenāti kulasīlarūpādīhi anurūpena.

Samaye dāyajjaṃ niyyādentīti samaye dhanam denti. Tattha niccasamayo kālasamayoti dve samayā. Niccasamaye denti nāma “uṭṭhāya samuṭṭhāya imaṃ gaṇhitabbaṃ gaṇha, ayaṃ te paribbayo hotu, iminā kusalaṃ karohī”ti denti. Kālasamaye denti nāma sikkhāṭhapanaāvāhavivāhādisamaye denti. Apica pacchime kāle maraṇamañce nipannassa “iminā kusalaṃ karohī”ti dentāpi samaye denti nāma. Paṭicchannā hotīti yaṃ puratthimadisato bhayaṃ āgaccheyya, yathā taṃ nāgacchati, evaṃ pihitā hoti. Sace hi puttā vipaṭipannā, assu, mātāpitaro daharakālato paṭṭhāya jagganādīhi sammā paṭipannā, ete dārakā, mātāpitūnaṃ appatirūpāti etaṃ bhayaṃ āgaccheyya. Puttā sammā paṭipannā, mātāpitaro vipaṭipannā, mātāpitaro puttānaṃ nānurūpāti etaṃ bhayaṃ āgaccheyya. Ubhosu vipaṭipannesu duvidhampi taṃ bhayaṃ hoti. Sammā paṭipannesu sabbaṃ na hoti. Tena vuttaṃ - “paṭicchannā hoti khemā appaṭibhaya”ti.

Evañca pana vatvā bhagavā siṅgālaṃ etadavoca - “na kho te, gahapatiputta, pitā lokasammataṃ puratthimaṃ disaṃ namassāpeti. Mātāpitaro pana puratthimadisāsādise katvā namassāpeti. Ayañhi te pitarā puratthimā disā akkhātā, no aññā”ti.

268. Uṭṭhānenāti āsanā uṭṭhānena. Antevāsikena hi ācariyaṃ dūratova āgacchantam disvā āsanā vuṭṭhāya paccuggamaṃ katvā hatthato bhaṇḍakaṃ gahetvā āsanaṃ paññāpetvā nisīdāpetvā bījanapādadhovanapādamakkhanāni kātabbāni. Taṃ sandhāya vuttaṃ “uṭṭhānenā”ti. Upaṭṭhānenāti divasassa tikkhattuṃ upaṭṭhānagamanena. Sippuggahaṇakāle pana avassakameva gantabbaṃ hoti. Sussūsāyāti saddahitvā savanena. Asaddahitvā suṇanto hi visesaṃ nādhigacchati. Pāricariyāyāti avasesakhuddakapāricariyāya. Antevāsikena hi ācariyassa pātova vuṭṭhāya mukhodakadantakaṭṭhaṃ datvā bhattakiccakālepi pāṇiyaṃ gahetvā paccupaṭṭhānādīni katvā vanditvā gantabbaṃ. Kiliṭṭhavatthādīni dhovitaṃ, sāyaṃ nahānodakaṃ paccupaṭṭhapetaṃ. Aphāsukāle upaṭṭhātabbaṃ. Pabbajitenapi sabbaṃ antevāsikavattaṃ kātabbaṃ. Idaṃ sandhāya vuttaṃ - “pāricariyāyā”ti. Sakkaccaṃ sippapaṭiggahaṇenāti sakkaccaṃ paṭiggahaṇaṃ nāma thokaṃ gahetvā bahuvāre sajjhāyakaṇaṃ, ekapadampi visuddhameva gahetabbaṃ.

Suvinītaṃ vinentīti “evaṃ te nisīditabbaṃ, evaṃ ṭhātabbaṃ, evaṃ khāditabbaṃ, evaṃ bhuñjitabbaṃ, pāpamittā vajjetabbā, kalyāṇamittā sevitabbā”ti evaṃ ācāraṃ sikkhāpenti vinenti. Suggahitaṃ gāhāpentīti yathā suggahitaṃ gaṇhāti, evaṃ atthañca byañjanañca sodhetvā payogaṃ dassetvā gaṇhāpenti. Mittāmaccesu paṭiyādentīti “ayaṃ amhākaṃ antevāsiko byatto bahussuto mayā samasamo, etaṃ sallakkheyyāthā”ti evaṃ guṇaṃ kathetvā mittāmaccesu paṭiṭṭhapenti.

Disāsu parittāṇaṃ karontīti sippasikkhāpanenevassa sabbadisāsu rakkhaṃ karonti. Uggahitasippo hi yaṃ yaṃ disaṃ gantvā sippaṃ dasseti, tattha tathassa lābhasakkāro uppajjati. So ācariyena kato nāma hoti, guṇaṃ kathentopissa mahājano ācariyapāde dhovitvā vasitaantevāsiko vata ayanti paṭhamaṃ ācariyasaseva guṇaṃ kathenti, brahmalokappamāṇopissa lābho uppajjamāno ācariyasantakova hoti. Apica yaṃ vijjaṃ parijappitvā gacchantaṃ aṭaviyaṃ corā na passanti, amanussā vā dīghajātiādayo vā na viheṭṭhenti, taṃ sikkhāpentāpi disāsu parittāṇaṃ karonti. Yaṃ vā so disaṃ gato hoti, tato kaṅkhaṃ uppādetvā attano santikaṃ āgatamanusse “etissaṃ disāyaṃ amhākaṃ antevāsiko vasati, tassa ca mayhañca imasmiṃ sippe nānākaraṇaṃ natthi, gacchatha tameva pucchathā”ti evaṃ antevāsikaṃ paggaṇhantāpi tassa tattha lābhasakkārūppattiyā parittāṇaṃ karonti nāma, patiṭṭhaṃ karontīti attho. Sesamettha purimanayeneva yojetabbaṃ.

269. Tatiyadisāvāre sammānanāyāti devamāte tissamātetī evaṃ sambhāvitakathākathanena. Anavamānanāyāti yathā dāsakammakarādayo pothetvā viheṭṭhetvā kathenti, evaṃ hīletvā vimānetvā akathanena. Anaticariyāyāti taṃ atikkamitvā bahi aññāya itthiyā saddhiṃ paricaranto taṃ aticarati nāma, tathā akaraṇena. Issariyavossaggenāti itthiyo hi mahālatāsadisampi ābharaṇaṃ labhitvā bhattaṃ vicāretuṃ alabhamānā kujjhanti, kaṭacchumaṃ hatthe ṭhapetvā tava ruciyā karohīti bhattagehe vissatṭṭhe sabbaṃ issariyaṃ vissatṭṭhaṃ nāma hoti, evaṃ karaṇenāti attho. Alaṅkāranūppadānenāti attano vibhavānurūpena alaṅkāradānenena. Susaṃvihitakammantāti yāgubhattapacanakālādīni anatikkamitvā tassa tassa sādhuṃ karaṇena suṭṭhu saṃvihitakammantā. Saṅgahitaparijanāti sammānanādīhi ceva paheṇakapesanādīhi ca saṅgahitaparijanā. Idha pariṇāso nāma sāmikassa ceva attano ca ñātijano. Anaticārinīti sāmikaṃ muñcitvā aññaṃ manasāpi na pattheti. Sambhatanti kasivāṇijjādīni katvā ābhatadhaṇaṃ. Dakkhā ca hotīti yāgubhattasampādanādīsu chekā nipuṇā hoti. Analasāti nikkosajjā. Yathā añña kusīta nisinnaṭṭhāne nisinnāva honti ṭhitatṭhāne ṭhitāva, evaṃ ahutvā vipphāritena cittaṇa sabbakiccāni nipphādeti. Sesamidhāpi purimanayeneva yojetabbaṃ.

270. Catutthadisāvāre avisaṃvādanatāyāti yassa yassa nāmaṃ gaṇhāti, taṃ taṃ avisaṃvādetvā idampi amhākaṃ gehe atthi, idampi atthi, gahetvā gacchāhīti evaṃ avisaṃvādetvā dānena. Aparapajā cassa paṭipūjenti sahāyassa puttadhītaro pajā nāma, tesāṃ pana puttadhītaro ca nattupanattakā ca aparapajā nāma. Te paṭipūjenti kelāyanti mamāyanti maṅgalakālādīsu tesāṃ maṅgalādīni karonti. Sesamidhāpi purimanayeneva veditabbaṃ.

271. Yathābalaṃ kammantaṃvidhānenāti daharehi kātābbaṃ mahallakehi, mahallakehi vā kātābbaṃ daharehi, itthīhi kātābbaṃ purisehi, purisehi vā kātābbaṃ itthīhi akāretvā tassa tassa balānurūpeneva kammantaṃvidhānenena. Bhattavetanānūppadānenāti ayaṃ khuddakaputto, ayaṃ ekavihārīti tassa tassa anurūpaṃ sallakkhetvā bhattadānena ceva paribbayadānena ca. Gilānupaṭṭhānenāti aphāsukakāle kammaṃ akāretvā sappāyabhesajjādīni datvā paṭijaggaṇa. Acchariyānaṃ rasānaṃ saṃvibhāgenāti acchariye madhurarase labhitvā sayameva akhādītva tesampi tato saṃvibhāgakaraṇena. Samaye vossaggenāti niccasamaye ca kālasamaye ca vossajjanaṃ. Niccasamaye vossajjanaṃ nāma sakaladivasaṃ kammaṃ karontā kilamanti. Tasmā yathā na kilamanti, evaṃ velaṃ ñatvā vissajjanaṃ. Kālasamaye vossaggo nāma chaṇanakkhattakīlādīsu alaṅkārabhaṇḍakhādānīyabhojanīyādīni datvā vissajjanaṃ. Dinnādāyīnoti corikāya

kiñci agahetvā sāmikehi dinnasseva ādāyino. Sukatakammakarāti “kiṃ etassa kammena katena, na mayaṃ kiñci labhāmā”ti anujjhāyitvā tuṭṭhahadayā yathā taṃ kammaṃ sukataṃ hoti, evaṃ kārakā. Kittivaṇṇaharāti parisamajjhe kathāya sampattāya “ko amhākaṃ sāmikehi sadiso atthi, mayaṃ attano dāsabhāvampi na jānāma, tesam sāmikabhāvampi na jānāma, evaṃ no anukampanti”ti guṇakathāhārakā. Sesamidhāpi purimanayeneva yojetabbaṃ.

272. Mettena kāyakammenātiādīsu mettacittaṃ paccupaṭṭhapetvā katāni kāyakammādīni mettāni nāma vuccanti. Tattha bhikkhū nimantessāmīti vihāragamaṇaṃ, dhamakaraṇaṃ gahetvā udakaparissāvanaṃ, piṭṭhiparikammaṃ pādaparikammādikaraṇaṃca mettaṃ kāyakammaṃ nāma. Bhikkhū piṇḍāya pavittṭhe disvā “sakkaccaṃ yāguṃ detha, bhattaṃ dethā”tiādivacanañceva, sādhuḥkāraṃ datvā dhammasavanañca sakkaccaṃ paṭisanthāraḥkāraṇādīni ca mettaṃ vacīkammaṃ nāma. “Amhākaṃ kulūpakattherā averā hontu abyāpajjā”ti evaṃ cintanaṃ mettaṃ manokammaṃ nāma. Anāvaṭadvāratāyāti apihitadvāratāya. Tattha sabbadvārāni vivaritvāpi sīlavantānaṃ adāyako akārako pihitadvāroyeva. Sabbadvārāni pana pidahitvāpi tesam dāyako kārako vivaṭadvāroyeva. Iti sīlavantesu gehadvāraṃ āgatesu santaṃyeva natthīti avatvā dātabbaṃ. Evaṃ anāvaṭadvāratā nāma hoti.

Āmisānuppadānenāti purebhattaṃ paribhuñjitabbaṃ āmisam nāma, tasmā sīlavantānaṃ yāgubhattasampadānenāti attho. Kalyāṇena manasā anukampantīti “sabbe sattā sukhitā hontu averā arogā abyāpajjā”ti evaṃ hitapharaṇena. Apica upaṭṭhākānaṃ gehaṃ aññe sīlavante sabrahmacārī gahetvā pavisantāpi kalyāṇena cetasā anukampanti nāma. Sutaṃ pariyodāpentīti yaṃ tesam pakatiyā sutaṃ atthi, tassa atthaṃ kathetvā kaṅkhaṃ vinodenti, tathattāya vā paṭipajjāpenti. Sesamidhāpi purimanayeneva yojetabbaṃ.

273. Alamattoti puttadārabharaṇaṃ katvā agāraṃ ajjhāvasanasamattho. Paṇḍitoti disānamassanaṭṭhāne paṇḍito hutvā. Saṇhoti sukhumatthadassanena saṇhavācābhaṇanena vā saṇho hutvā. Paṭibhānavāti disānamassanaṭṭhāne paṭibhānavā hutvā nivātavuttīti nīcavutti. Atthaddhoti thambharahito. Uṭṭhānakoti uṭṭhānavīriyasampanno. Analasoti nikkosajjo. Acchinnavuttīti nirantarakaraṇavasena akhaṇḍavutti. Medhāvīti ṭhānuppattiyā paññāya samannāgato.

Saṅgāhakoti catūhi saṅgahavatthūhi saṅgahakaro. Mittakaroti mittagavesano. Vadaññūti pubbakārinā, vuttavacanam jānāti. Sahāyakassa gharaṃ gatakāle “mayhaṃ sahāyakassa veṭhanaṃ detha, sātakaṃ detha, manussānaṃ bhattavetanaṃ dethā”ti vuttavacanamanussaranto tassa attano gehaṃ āgatassa tattakaṃ vā tato atirekaṃ vā paṭikattāti attho. Apica sahāyakassa gharaṃ gantvā imaṃ nāma gaṇhissāmīti āgataṃ sahāyakaṃ lajjāya gaṇhituṃ asakkontaṃ anicchāritampi tassa vācam ñatvā yena atthena so āgato, taṃ nipphādentō vadaññū nāma. Yena yena vā pana sahāyakassa ūnaṃ hoti, oloketvā taṃ taṃ dentopi vadaññūyeva. Netāti taṃ taṃ atthaṃ dassento paññāya netā. Vividhāni kārāṇāni dassento netīti vinetā. Punappunaṃ netīti anunetā.

Tattha tatthāti tasmim tasmim puggale. Rathassāṇīva yāyatoti yathā āṇiyā satiyeva ratho yāti, asati na yāti, evaṃ imesu saṅgahesu satiyeva loko vattati, asati na vattati. Tena vuttaṃ - “ete kho saṅgahā loke, rathassāṇīva yāyato”ti.

Na mātā puttakāraṇāti yadi mātā ete saṅgahe puttassa na kareyya, puttakāraṇā

mānaṃ vā pūjaṃ vā na labheyya.

Saṅgahā eteti upayogavacane paccattaṃ. “Saṅgahe ete”ti vā pāṭho.

Sammapekkhantīti sammā pekkhanti. Pāsaṃsā ca bhavantīti pasaṃsanīyā ca bhavanti.

274. Iti bhagavā yā disā sandhāya te gahapatiputta pitā āha “disā namasseyyāsī”ti, imā tā cha disā. Yadi tvaṃ pitu vacanaṃ karosī, imā disā namassāti dassento siṅgālassa pucchāya ṭhatvā desanaṃ matthakaṃ pāpetvā rājagahaṃ piṇḍāya pāvīsi. Siṅgālakopi saraṇesu paṭiṭṭhāya cattālīsakoṭṭidhanaṃ buddhasāsane vikiritvā puñṇakammaṃ katvā saggaparāyaṇo ahosi. Imasmiñca pana sutte yaṃ gihīhi kattaḃbaṃ kammaṃ nāma, taṃ akathitaṃ natthi, gihivinayo nāmāyaṃ suttanto. Tasmā imaṃ sutvā yathānusiṭṭhaṃ paṭipajjamānassa vuddhiyeva pāṭikaṅkhā, no parihānīti.

Sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāya

Siṅgālasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Σχόλια. Ο Κανόνας των Ομιλιών - Σχόλια. 1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών - Σχόλια. 3. Σχόλια για το κεφάλαιο για τον Πάτχικα. 8. Σχόλια για την ομιλία στον Σινγκάλα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org